

direct verwijderd kunnen worden, kan grote problemen leveren op lange termijn.

Het uitwendig gebruik (in zalven en dergelijke) levert vermoedelijk minder gevaar op. Toch dienen we aan de verbruiker van bijenprodukten een eerlijke waar te leveren. Dit zijn we als imker en natuurvriend aan elkaar verplicht. Daarom is er ook meer direct onderzoek(sgeld) nodig vooraleer propolis als zodanig kan toegepast worden in de menselijke geneeskunde.

Samenvatting

In deze bijdrage zijn we ingegaan op enkele belangrijke conclusies die van direct belang zijn voor het gebruik van propolis door bijen en mensen. Wij beoogden hierbij geenszins een volledig overzicht te geven van de verzamelde 'kennis' over propolis. Hiervoor verwijzen we naar Ghisalberti (1979) en Greenaway et al. (1990)

Enkele belangrijke conclusies, die van direct belang zijn voor het gebruik van propolis door bijen en mensen, worden genoemd. Steunend op het wetenschappelijk onderzoek aan de Rijks Universiteit Gent over de anti-bacteriële waarde van propolis in samenhang met zijn herkomst en biochemische samenstelling, wordt de variabiliteit benadrukt. Gezien de verkregen resultaten, dient er meer onderzoek te worden verricht alvorens men op veilige wijze propolis kan toepassen in de menselijke geneeskunde.

English summary

Some important conclusions concerning the use of propolis by bees and man are shortly treated. At the University of Gent it was found that the antibiotic properties of propolis vary in relation to its origin and chemical composition. The results of these studies lead to the conclusion that more research is needed before propolis can be used as a medicine for man.

Referenties

- Ghisalberti, E.L. (1979). Propolis: a review. *Bee World*, 60: 59-84
- Greenaway, W., Scaysbrook, T. and Whatley, F.R. (1990) The composition and plant origins of propolis: a report of work at Oxford. *Bee World*, 71: 107-118

Samen op weg

Ik kan me niet herinneren ooit zo vroeg in de maand al het Maandschrift voor de Bijenteelt te hebben ontvangen als met het eerste nummer van Bijen het geval was. De redactie van dat nieuwe Maandblad voor Imkers heeft kennelijk alle rest-energie van het inmiddels voorbijgejaard in dit nummer gestopt om onze uitgebreide imkersfamilie te behagen. En dat is gelukt! Is er een mooier nieuwjaarsgeschenk denkbaar voor imkerend Nederland om reeds op 2 januari het "samen op weg"-tijdschrift Bijen te mogen ontvangen? Dwars door de laatste kerstpost heen zocht dat nieuwe verenigingsorgaan zich een weg naar de aangesloten leden van de verschillende imkersorganisaties. Een hele prestatie, waarop ik als trouw lezer van het voormalige Groentje gaarne even wil reageren. Omdat ik zo gewend ben geraakt aan die oude vertrouwde kloffies, waarin de tot huisgenoten geworden vaste medewerkers van die 93-jarige 11 maal per jaar op bezoek kwamen, is het wel even wennen ze nu in nieuwe kledij te mogen verwelkomen. Maar ik moet zeggen, die nieuwe kleren staan hen goed. De naaktheid, waarin sommige redactied medewerkers echter kwamen te staan in de drie rubriekjes "Wie is wie?" vond ik soms onthullend. Maar ach, zolang ze hun werk maar naar behoren vervullen zal het mij een zorg zijn, dat onze geliefde bijen hen koud laat. Verder waren er wat nieuwe gezichten, die eigenlijk meteen al oude bekenden van mij lijken. We spreken immers dezelfde imkerstaal. En wat er verder over deze eerste editie van Bijen te zeggen valt is waarschijnlijk niet veel meer dan alle clichés, die bij de geboorte van een nieuw vaktijdschrift behoren. En die zal ik niet herhalen.

Tot slot spreek ik de wens uit, dat nu alle nieuwe rubrieken zijn geïntroduceerd, de totstandkoming van het nieuwe blad uitgebreid is toegelicht, oude en nieuwe bekenden zijn voorgesteld, het maandblad Bijen nog heel veel aangenaam bijennieuws zal verspreiden!

Ab Kuypers, Lelystad